U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Seznam.cz, a.s.,** se sídlem Radlická 3294/10, Praha 5, zastoupen JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D., advokátem se sídlem Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy,** se sídlem Ludvíka Svobody 12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti obchodní společnosti **CHAPS spol. s r.o.,** se sídlem Bráfova 21, Brno, zastoupené JUDr. Vilémem Podešvou, LLM, advokátem se sídlem Na Pankráci 1683/127, Praha 4, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 8. 2017, č. j. 62 A 192/2015 - 189,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Obchodní společnosti CHAPS spol. s r.o. **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce této obchodní společnosti JUDr. Viléma Podešvy, LLM, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

IV. Obchodní společnosti CHAPS spol. s r.o. **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce této obchodní společnosti JUDr. Viléma Podešvy, LLM, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Dne 21. 11. 2011 se žalobce obrátil na obchodní společnost CHAPS spol. s r.o. (dále také „společnost CHAPS“) se žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Konkrétně požadoval poskytnutí kompletního a aktuálního souboru zdrojových dat celostátního informačního systému o jízdních řádech,

který společnost CHAPS vede dle § 17 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silniční dopravě“) na základě smlouvy, kterou uzavřela dne 27. 7. 2001 se žalovaným.

[2] Společnost CHAPS vydala dne 17. 7. 2015 rozhodnutí, kterým podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím žádost žalobce o informace odmítla (dále také „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“). V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že nemá povinnost disponovat informacemi aktuálními k datu podání žádosti (k roku 2011), žalobce má požadované informace již k dispozici a požadované informace jsou nadto předmětem obchodního tajemství.

[3] Žalobce napadl označené rozhodnutí odvoláním. Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 8. 2015, č. j. 244/2015-072-Z106/9 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 2. 11. 2015, č. j. 244/2015-072-Z106/12), bylo rozhodnutí společnosti CHAPS zrušeno. Společnost CHAPS postupovala podle žalovaného nesprávně, pokud odmítla poskytnout požadované informace s tím, že žalobce jimi již disponuje. Oprávněný zájem žalobce na získání informací od primárního zdroje totiž může trvat i v případech, kdy již žadatel danými informacemi disponuje. V této souvislosti žalovaný poznamenal, že ve správním řízení nebylo prokázáno, že žalobce disponuje veškerými požadovanými informacemi. Žalovaný dále v odůvodnění uvedl, že předmětnou žádost je nutné interpretovat tak, že žalobce se domáhá poskytnutí dat aktuálních k datu vyřízení žádosti – těmito daty společnost CHAPS disponuje na základě svého pověření vedením celostátního informačního systému o jízdních řádech. Argumentaci společnosti CHAPS o tom, že požadované informace představují její obchodní tajemství, vyhodnotil žalovaný jako logicky rozpornou, neboť by nebylo možné, aby takové informace, které nemají být běžně dostupné, měl žalobce zčásti k dispozici od jiných subjektů.

II.

[4] Dne 3. 11. 2015 podal žalobce u Krajského soudu v Brně správní žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí společnosti CHAPS.

[5] Dne 8. 8. 2017 vydal Krajský soud v Brně rozsudek č. j. 62 A 192/2015 - 189, kterým vyhověl označené žalobě a zrušil obě rozhodnutí a dále uložil společnosti CHAPS povinnost poskytnout žalobci informace požadované v žádosti ze dne 21. 11. 2011. V odůvodnění popsal dosavadní průběh řízení, zejména pak to, že žalobce se již od roku 2011 domáhá poskytnutí předmětných informací. Společnost CHAPS mu je však odmítá poskytnout a žalovaný opakovaně rozhodnutí společnosti CHAPS ruší, ta však informace i přesto neposkytuje. Krajský soud poukázal na judikaturu správních soudů (zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2013, č. j. 7 As 4/2013 - 81, ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 113/2014 - 34), ze kterých dovodil, že za situace, kdy se žadatel nemůže realizace práva na informace efektivně domoci v rámci veřejné správy, musí být takovému žadateli poskytnut přístup k efektivní soudní ochraně. Pokud soud zjistí, že odvolací orgán postupoval při vydání rozhodnutí, kterým zrušil rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a vrátil věc povinnému subjektu k dalšímu řízení, v rozporu se smyslem a účelem označeného zákona, není důvodu, aby soud takovou žalobu odmítl jako nepřípustnou pro nevyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem. Soud takovou žalobu naopak věcně projedná. Podle této

judikatury Nejvyššího správního soudu je signálem, že není postupováno v souladu se smyslem a účelem zákonné úpravy, zpravidla opakované zrušení rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace rozhodnutím odvolacího orgánu a vrácení věci povinnému subjektu. Zřetelným signálem postupu v rozporu se smyslem a účelem zákona bude takové rozhodnutí odvolacího orgánu o zrušení rozhodnutí povinného subjektu a vrácení věci povinnému subjektu k dalšímu řízení, jež bude řešit skutkové či právní otázky, které byly v podstatných ohledech již jednou řešeny předchozím zrušujícím rozhodnutím odvolacího orgánu. V nyní posuzovaném případě došlo k situaci, kdy žalovaný opakovaně rušil rozhodnutí společnosti CHAPS (která je podle dřívější judikatury správních soudů povinným subjektem), které řešilo skutkové a právní otázky, které byly v podstatných ohledech již vyřešeny předchozími zrušujícími rozhodnutími žalovaného, resp. které byly patrné z obsahu žádosti o poskytnutí informace a z dalších podkladů ve spisu. Podle krajského soudu nelze výše popsanou situaci posoudit jinak než jako postup v rozporu se smyslem a účelem zákona o svobodném přístupu k informacím, a proto bylo namístě veřejnému subjektivnímu právu žalobce poskytnout ochranu přímo orgánem moci soudní, když orgány moci veřejné právo žalobce nejenže porušily, ale dále jej zatěžovaly tím, že žalobce se musel, ač mu žalovaný dával opakovaně zapravdu, domáhat svého práva v rámci moci výkonné znovu (a bezúspěšně). Krajský soud se neztotožnil ani s argumenty, o které společnost CHAPS opřela důvody odmítnutí žalobcovy žádosti. Z těchto důvodů krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí společnosti CHAPS a uložil jí povinnost poskytnout požadované informace.

III.

[6] Dne 18. 8. 2017 doručila společnost CHAPS Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost, ve které brojila proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 8. 2017, č. j. 62 A 192/2015 - 189. V kasační stížnosti uvedla, že je legitimována k jejímu podání. Poukázala na dotčení svých práv v důsledku rozsudku krajského soudu; krajský soud jí měl přiznat postavení osoby zúčastněné na řízení, to však neučinil. Pokud krajský soud nesprávně stanovil okruh osob zúčastněných na řízení, zatížil rozsudek zmatečností. Dále brojila proti závěru krajského soudu, že je povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím. V této souvislosti shrnula dosavadní judikaturu správních soudů a Ústavního soudu. Mj. odkázala i na nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1146/16, a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2017, č. j. 6 As 43/2017 - 46. Krajský soud dále pochybil tím, že nevyčkal na rozhodnutí Ústavního soudu o ústavní stížnosti směřující proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 4 As 67/2016 - 53, kterým byla zamítnuta kasační stížnost společnosti CHAPS proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2016, č. j. 62 A 192/2015 - 38, jímž krajský soud rozhodl, že společnost CHAPS není osobou zúčastněnou na řízení. Z výše uvedených důvodů navrhla zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení. Požádala i o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

IV.

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda společnost CHAPS byla oprávněna podat kasační stížnost.

[8] Podle § 102 s. ř. s. „*Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen "stěžovatel") domáhá zrušení soudního rozhodnutí.*“

[9] Podle § 33 odst. 1 s. ř. s. „*Účastníky jsou navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon; odpůrcem (žalovaným) je ten, o němž to stanoví zákon.*“

[10] Podle § 69 odst. 1 s. ř. s. „*Žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla*.“

[11] Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. „*Osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat*.“

[12] Ze správního a soudního spisu zjistil Nejvyšší správní soud následující rozhodné skutečnosti:

[13] Ministerstvo dopravy na základě zákonného zmocnění obsaženého v § 17 odst. 2 zákona o silniční dopravě pověřilo vedením celostátního informačního systému o jízdních řádech společnost CHAPS (srov. Smlouvu o vedení celostátního informačního systému o jízdních řádech ze dne 27. 7. 2001 uzavřenou mezi žalovaným a společností CHAPS, „dále též „smlouva ze dne 27. 7. 2001“).

[14] Žalobce se následně obrátil na společnost CHAPS se žádostí o poskytnutí informací stran uvedeného informačního systému o jízdních řádech podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Společnost CHAPS mu tyto informace neposkytla; k poskytnutí informací nevedlo ani to, že žalovaný opakovaně rušil rozhodnutí společnosti CHAPS.

[15] Naposledy (z pohledu nyní projednávané věci) o žádosti žalobce rozhodla společnost CHAPS rozhodnutím ze dne 17. 7. 2015. Tímto rozhodnutím odmítla poskytnout žalobci požadované informace. Rozhodnutí napadl žalobce odvoláním, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 8. 2015, jímž zrušil rozhodnutí společnosti CHAPS.

[16] Proti označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu ke Krajskému soudu v Brně. V rámci řízení o žalobě doručila (dne 10. 2. 2016) společnost CHAPS Krajskému soudu v Brně podání ze dne 9. 2. 2016, ve kterém soudu oznámila, že v řízení bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2016, č. j. 62 A 192/2015 - 38, bylo rozhodnuto o tom, že společnost CHAPS není osobou zúčastněnou na řízení. Proti tomuto usnesení se společnost CHAPS bránila kasační stížností, která byla zamítnuta rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 4 As 67/2016 - 53.

[17] Rozsudkem ze dne 8. 8. 2017, č. j. 62 A 192/2015 - 189, pak krajský soud vyhověl žalobci a zrušil rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí společnosti CHAPS, které

uložil, aby žalobci poskytla požadované informace (§ 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím).

[18] Konečně ze soudního spisu vyplývá, že společnost CHAPS (která nebyla v řízení před krajským soudem ani účastníkem řízení ani osobou zúčastněnou na řízení) napadla označený rozsudek krajského soudu shora rekapitulovanou kasační stížností.

[19] Správní soudy a Ústavní soud se již opakovaně zabývaly postavením společnosti CHAPS v řízení, ve kterém žalobce požaduje poskytnutí informací stran celostátního informačního systému o jízdních řádech.

[20] V rozsudku ze dne 7. 6. 2013, č. j. 62 A 26/2012 - 129 (který byl publikován i ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2979/2014), Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že společnost CHAPS je ve vztahu k vedení celostátního informačního systému o jízdních řádech subjektem povinným poskytovat informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

[21] Uvedený rozsudek napadla společnost CHAPS kasační stížností. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2013, č. j. 5 As 57/2013 - 16, byla kasační stížnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, tedy z důvodu, že byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[22] V odůvodnění usnesení k tomu zdejší soud mj. uvedl, že „*Soudní řád správní s účastí správního orgánu I. stupně v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. nepočítá. Vychází totiž z předpokladu, že řízení před správními orgány tvoří jeden celek a postačí, pokud žalobou napadené správní rozhodnutí v soudním řízení obhajuje toliko odvolací správní orgán. Správní orgán, který rozhodl v prvním stupni, tedy není žalovaným, ačkoli soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. může zrušit také jeho rozhodnutí a ve smyslu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. je i správní orgán I. stupně vázán právním názorem soudu. Postavení účastníka řízení nesvědčí správnímu orgánu I. stupně ani z jiného titulu, nemůže být ani osobou zúčastněnou na řízení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2013 - 25). Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky řízení a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat. Společnost CHAPS se v dané věci považuje za právnickou osobu, která mohla být přímo dotčena ve svých právech a povinnostech zrušením rozhodnutí žalovaného krajským soudem. V posuzované věci však společnost CHAPS vystupuje v pozici orgánu státu, a to správního orgánu I. stupně, jehož rozhodnutí bylo předmětem přezkumu žalovaného správního orgánu. Na společnost CHAPS byl na základě zákona přenesen výkon státní, resp. veřejné, správy, a to vedení celostátního informačního systému o jízdních řádech. V daném případě se jedná o výkon veřejné správy právnickou osobou soukromého práva (pravomoc), nikoliv o výkon subjektivních práv a povinností této právnické osoby. Soudní řád správní za této situace společnosti CHAPS oprávnění podat kasační stížnost nepřiznává.*“

[23] Společnost CHAPS napadla označené usnesení zdejšího soudu ústavní stížností. Usnesením ze dne 15. 7. 2014, sp. zn. II. ÚS 3669/13, však Ústavní soud ustavní stížnost odmítl. V odůvodnění Ústavní soud mj. konstatoval, že „*stěžovatelka v ústavní stížnosti*

zdůrazňuje, že se nikterak nevyjadřuje k meritorní otázce, zda je v jejím případě naplněna definice povinného subjektu dle zákona č. 106/1999 Sb; tím ovšem přehlíží skutečnost (proti které ovšem současně obsahem své ústavní stížnosti argumentačně brojí), že otázku vymezení okruhu účastníků řízení (a konsekventně tak i případnou otázku vymezení okruhu osob zúčastněných na řízení) pojmově nelze zodpovědět bez předběžného vyřešení otázky, zda – v daném případě – stěžovatelka je, nebo není povinnou osobou v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Pokud totiž krajský soud – v souladu s jím citovaným nálezem Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 260/06 – dospěl k závěru, že na stěžovatelku je v daném kontextu třeba hledět jako na veřejnou instituci ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., přičemž tento svůj názor řádně odůvodnil (čemuž ostatně stěžovatelka v ústavní stížnosti ani nikterak neoponuje, jen bez jakékoliv podpůrné argumentace vychází z předpokladu, že smlouva mezi ní a Ministerstvem dopravy je smlouvou soukromoprávní), potom není možno krajskému soudu vytýkat, že stěžovatelka nebyla účastna soudního řízení (neboť žalovaným bylo dle ustanovení § 69 soudního řádu správního Ministerstvo dopravy, jež o žádosti vedlejší účastnice k jejímu odvolání rozhodovalo v druhém stupni), ani že nebyla přibrána jako osoba zúčastněná na řízení, neboť subjekt rozhodující v prvním stupni nemůže být – ex definitione – osobou zúčastněnou na tomto řízení (viz Nejvyšším správním soudem odkazované jeho usnesení ze dne 30. 5. 2013 č. j. 4 As 77/2013-25).“

[24] Z výše uvedeného tedy plyne, že v nyní posuzovaném případě nelze společnost CHAPS (která podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodla o tom, že žalobci neposkytne požadované informace týkající se celostátního informačního systému o jízdních řádech) považovat za účastníka soudního řízení ani za osobu zúčastněnou na řízení, přičemž § 102 s. ř. s. umožňuje podat kasační stížnost pouze účastníkovi soudního řízení, popř. osobě zúčastěné na řízení. Účastníky daného řízení byli žalobce a žalovaný (jako správní orgán, který ve správním řízení rozhodl v posledním stupni) a v řízení nevystupovala žádná osoba zúčastněná na řízení.

[25] Oprávnění podat kasační stížnost společnosti CHAPS v daném případě nezakládá ani § 106 odst. 2 s. ř. s., na který tato společnost rovněž poukazovala. Podle tohoto ustanovení „*Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Společnost CHAPS nelze považovat za osobu, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí. Jak totiž vyplývá ze soudního spisu (shora rekapitulován), práv osoby zúčastněné na řízení se domáhala již v řízení vedeném před krajským soudem. Této žádosti však krajský soud nevyhověl (srov. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2016, č. j. 62 A 192/2015 - 38). Nejvyšší správní soud se již přitom zabýval i otázkou, zda o ní krajský soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení. Rozsudkem ze dne 22. 6. 2016, č. j. 4 As 67/2016 - 56, Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost společnosti CHAPS proti označenému usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2016, č. j. 62 A 192/2015 - 38 (jímž bylo vysloveno, že tato osoba není osobou zúčastěnou na řízení). V tomto rozsudku zdejší soud mj. uvedl, že „*Skutečnost, že stěžovatel se závěry krajského soudu nesouhlasí a že se cítí postupem žalobce a žalovaného negativně dotčen na svých právech, nedokládá, že je nutné stěžovateli přiznat postavení osoby zúčastněné na řízení, pokud se v jeho*

pokračování

případě jedná o subjekt, který rozhodoval v dané věci v prvním stupni. Jestliže stěžovatel namítá, že nevedl správní řízení, a že tudíž nebyl správním orgánem ve smyslu správního řádu, odporuje tato argumentace obsahu jeho rozhodnutí ze dne 17. 7. 2015. Tímto rozhodnutím totiž stěžovatel žádost o poskytnutí informace odmítl – v takovém případě však v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím podpůrně aplikoval správní řád a postavení správního orgánu se s ohledem na předmět řízení podle § 1 odst. 1 správního řádu tím založil. (...) *Není rovněž rozhodující, že stěžovatel je soukromoprávní subjekt, obchodní korporace, jelikož zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje pouze na vrchnostenské pravomoci a orgány veřejné moci, ale i na subjekty s určitou veřejnou působností, kterou zde je zpracování údajů celostátního informačního systému o jízdních řádech.* (...) [S]*těžovatel je za dané procesní situace povinným subjektem dle zákona o svobodném přístupu k informacím, tudíž je správním orgánem I. stupně ve smyslu definice § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nemůže se tedy stát osobou zúčastněnou na řízení podle ustanovení § 34 s. ř. s. – srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2013 - 25.*"

[26] Oprávnění společnosti CHAPS podat kasační stížnost nelze dovozovat ani z nálezu Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1146/16, a z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2017, č. j. 6 As 43/2017 - 46, na které společnost CHAPS rovněž poukazovala. Označená rozhodnutí se nezabývala postavením společnosti CHAPS, resp. jejím oprávněním podat kasační stížnost. Těmito otázkami se naopak zabývala v tomto usnesení citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu [vycházející nadto z nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. I. ÚS 260/06 (Sbírka nálezů a usnesení, sv. 44, str. 129 a násl.)]. Přehlédnout nelze ani další rozdílnosti. Označená rozhodnutí se zabývala postavením subjektů zcela odlišných od společnosti CHAPS (v případě nálezu sp. zn. IV. ÚS 1146/16 šlo o obchodní společnost ČEZ, a.s., v případě rozsudku č. j. 6 As 43/2017 - 46 pak o Komunistickou stranu Čech a Moravy). Dále v nich nebyla posuzována povinnost poskytovat informace o jízdních řádech, resp. otázka poskytování informací, které na místo orgánu státní správy spravuje (a to na základě zákonného zmocnění – k tomu viz dále) jiný subjekt. V této souvislosti je nutno zmínit, že podle § 17 odst. 1 zákona o silniční dopravě jsou dopravci povinni předložit jízdní řád dopravnímu úřadu či Ministerstvu dopravy, které „*vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech*". Ustanovení § 17 odst. 2 *in fine* zákona o silniční dopravě pak stanoví, že Ministerstvo dopravy může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu. Jak vyplývá ze spisu, ministerstvo dopravy smlouvou ze dne 27. 7. 2001 (o vedení celostátního informačního systému o jízdních řádech) přeneslo svou zákonnou kompetenci na společnost CHAPS. Došlo tedy k přesunu výkonu veřejné moci na jiný subjekt. Tímto přesunem veřejné moci a z toho plynoucími důsledky (a to přímo ve vztahu ke společnosti CHAPS) se již zabýval Ústavní soud. V nálezu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. I. ÚS 3930/14, k tomu uvedl, že „*Obecné soudy již dříve rozhodly, že CHAPS je v dané oblasti povinný subjekt podle zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť na CHAPS byl převeden výkon činnosti, kterou podle § 17 odst. 2 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, má vykonávat ministerstvo dopravy. Tento názor obecných soudů je ústavně konformní a vychází z judikatury Ústavního soudu [viz nález sp. zn. I. ÚS 260/06 ze dne 24. 1. 2007 (N 10/44 SbNU 129)]. Nakonec Ústavní soud ústavní stížnost CHAPS proti těmto rozhodnutím obecných soudů již odmítl jako zjevně neopodstatněnou (usnesení sp. zn. II. ÚS 3669/13 ze dne 15. 7. 2014). Pokud byl na CHAPS v této oblasti přenesen výkon veřejné moci, dostává se věc do působnosti čl. 17 Listiny, který se vztahuje na přístup k informacím od státu jako nositele veřejné moci [viz nález sp. zn. Pl. ÚS 2/10 ze dne 30. 3. 2010 (N 68/56 SbNU 761;*

123/2010 Sb.), bod 50].“ Podpůrně lze poukázat i na nález Ústavního soudu ze dne 25. 2. 2016, sp. zn. IV. ÚS 746/15, který se rovněž týkal společnosti CHAPS.

[27] Souhlasit nelze ani s tím, že bylo povinností krajského soudu vyčkat na rozhodnutí o ústavní stížnosti směřující proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 4 As 67/2016 - 56, resp. řízení přerušit do doby, než Ústavní soud o ústavní stížnosti rozhodne. Taková explicitní povinnost ze zákona nevyplývá. Jak již bylo nadto uvedeno, Ústavní soud se postavením společnosti CHAPS opakovaně zabýval, a to vždy se stejným závěrem. Krajský soud proto mohl otázku procesního postavení společnosti CHAPS považovat za jednoznačně vyjasněnou.

[28] Ani další námitky obsažené v kasační stížnosti nemění nic na tom, že společnost CHAPS nebyla oprávněna podat kasační stížnost. Společnost CHAPS jimi brojila proti dřívějším pravomocným rozhodnutím zdejšího soudu, resp. uplatňovala námitky, které nebylo možno v řízení, ve kterém se posuzuje oprávněnost podání kasační stížnosti, zkoumat.

[29] Ze všech výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud (stejně jako v usnesení ze dne 27. 9. 2013, č. j. 5 As 57/2013 - 16, které prošlo testem ústavnosti – viz řízení u Ústavního soudu vedené pod sp. zn. II. ÚS 3669/13) kasační stížnost společnosti CHAPS odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[30] S ohledem na výše uvedené se Nejvyšší správní soud nezabýval návrhem společnosti CHAPS na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[31] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[32] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč obchodní společnosti CHAPS, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

[33] Z důvodu, že zdejší soud samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, viz výše, vrátil obchodní společnosti CHAPS i zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, který uhradila v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 10 odst. 1 věta prvá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2017

pokračování

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu